

FORTES EXIGÈNCIES

pel LLORENÇ PUIG

En el context de missió propi de tot el capítol 10, Mateu destaca la importància suprema de la persona de Jesús. Ningú no li pot passar davant, ni els pares ni els fills. Ell és més important que tots, si arriba el cas d'haver d'escollir entre Ell o altres. La persecució pot arribar a crear situacions de conflicte suprem. Qui no té clar la primàcia de Jesús, no pot ser deixeble seu.

Jesús, el nostre Déu, justifica l'entrega total i pot exigir-la per al seu Regne. Qui el vol seguir, ha de estar disposat a fer-ho fins a la mort; és el que vol dir «prendre la creu i acompanyar-lo».

Tal disponibilitat o renúncia no és orgull, ni menyspreu de la vida, ni prové de certes filosofies o patriotismes. Ho diu Jesús clarament a continuació: perdre per ell la vida per a retrobar-la.

Es tracta d'una experiència de cada dia en el seguiment de Jesús que podria acabar en el martiri. Sols la fe en Déu, autor de la vida i de la mort, dona sentit a unes afirmacions d'aquesta categoria. També l'amor hi té molt a dir, ja que pot motivar plenament una tal entrega al Regne de Déu i a la seva justícia, que no escatimi res, inclosa la mateixa mort puntual o lenta.

Des de tals paraules, el seguiment de Jesús vers el Regne es proposa com una tasca per a gent valenta i generosa, ben conscient, capaç d'engrescar-se totalment de manera que ni l'esforç ni el sacrifici l'esglaiïn.

Resultaria inexplicable tal radicalitat, si no suposàs abans una experiència de Déu capaç de justificar-la almanco al qui pren una decisió tan absoluta. El Regne de Déu comporta l'alegria del qui ha descobert un tresor tan valuós, que li fa vendre alegrement tot quant té. Doncs aquesta radicalitat, aparentment dura, és molt gojosa per al qui la pren.

La coherència i la radicalitat no solen haver de mostrar-se en circumstàncies solemnes. Generalment, són actituds i fets quotidians, de vegades ocults als altres, però ben patents en la consciència de cada un.

Tampoc no sol adquirir-se tal coherència amb una sola investida. Tenim cada un les llums determinades i el nostre ritme. Convé no caure ni en entusiasmes evasius ni en pereses disfressades, ni tampoc a voler imitar els altres. Cada un té el seu camí.